

[Landbrugsministeren.]

Forholdet er det, at de Dyrslæger, der er ansat ved Slagtehusene og Eksportslagterier, er betalt af Slagtehusene og Eksportslagterierne, saa de i Virkeligheden ikke staar i direkte Berøring med dem, som lader slagte, hvorfor de ogsaa bliver mere uafhængige af de paagældende, end de vil være ude i § 2-Kommunerne. Her er Dyrslægerne vel godkendt af Ministeriet, men de er, om jeg saa maa sige, Kunder baade for Slagterne og for de Mennesker, som leverer Dyr til Slagtning. Det er derfor menneskeligt og naturligt, om de i enkelte Tilfælde fristes til at se en lille Smule mere velvilligt paa Tingene, end de vilde, hvis de var mere uafhængige. Man kan ikke komme bort fra, at dette er en naturlig og menneskelig Betragtning, som let kommer til at gøre sig gældende, og som meget let kan medføre, at Kontrollen ikke bliver saa effektiv og saa god som i § 1-Kommuner. For det fjerde vil jeg nævne, at man heller ikke kan se bort fra, at de Dyrslæger, der kontrollerer paa de offentlige Slagtehusene, faar større Rutine, mere Øvelse i at kontrolere, idet dette er deres Hovedvirksomhed; deres Rutine bliver efterhaanden ganske betydelig, saaledes at de selvfølgelig bedre ved, hvad der skal ses efter, end de Dyrslæger, for hvem det kun er en Bibeskæftigelse, hvad det altid vil være for Dyrslægerne i § 2- og § 3-Kommunerne. Derfor tror jeg ogsaa, dette taler til Fordel for Kontrol af første Kategori.

Erfaringen har tillige vist os, at Kontrollen i flere Tilfælde har svigtet i disse § 2- og § 3-Kommuner. Jeg skal i øvrigt ikke anføre Eksempler, men vil dog lige nævne et, der har været offentligt fremdraget i Pressen for ganske kort Tid siden. Det drejer sig om en Sag oppe fra Randers, hvor der fra en Kommune i Nærheden af Randers, som har indført Kontrol efter anden Kategori, viste sig til Randers — denne By har Kontrol efter første Kategori — at være blevet indført Kød, der ingenlunde var kontrolleret, som det skulde, da det var ganske utjenligt til Menneskeføde. Sagen har, som sagt, været offentligt fremme og er almindelig kendt. Endvidere vil jeg anføre, at man vel nok fra alle Sider har erkendt, at § 1-Kontrollen er den bedste. Vi har jo nemlig en Bestemmelse om, at kun Kød, der stammer fra en § 1-Kommune, maa udføres her fra Landet; man maa ikke udføre Kød, der er kontrolleret

efter Bestemmelserne for anden Kategori og selvfølgelig heller ikke efter tredje Kategori. Det maa dog betragtes som en Erkendelse af, at man fra alle Sider mener, at 1ste Kategori er den bedste; og naar baade Producenterne og Befolkningen som Helhed, for saa vidt angaar Udførsel, siger som saa, at Kontrollen skal være den bedst mulige, synes jeg, det vil være rimeligt og naturligt, at man anlægger det samme Synspunkt, hvor Talen er om Kød, der bliver her i Landet, og erkender, at det er den bedste Kontrol, der findes i § 1-Kommunerne.

Dermed være nu ikke sagt, at jeg ønsker at faa gennemført, at alle Kommuner i Løbet af kort Tid skal indføre Kontrol efter første Kategori. Hvis Befolkningen i en Kommune selv ønsker at nøjes med en ringere Kontrol, mener jeg, den skal have Lov til det; den danske Befolkning er efter mit Skøn saa oplyst, at den selv bør tage Ansvaret, hvis den ikke ønsker og kræver gennemført den bedst mulige Kontrol paa dette Omraade. Men Kommunerne maa paa den anden Side heller ikke have Ret, Magt eller Myndighed til at genere de Kommuner, som ønsker at faa indført den bedst mulige Kontrol. Der er et gammelt Ord, der siger, at det gode er tidt og ofte det bedstes værste Fjende. Jeg tror, der er noget rigtigt i dette Ord, og jeg tror ikke mindst, at det gælder med Hensyn til de Forhold, Talen her er om. Der findes for Tiden her i Landet 50 Kommuner, som har offentlige Slagtehusene, og der er 94 Eksportslagterier; men heroverfor staar 411 Kommuner med Kødkontrol af anden Kategori og 71 Kommuner med Kontrol af tredje Kategori. Da det nu har været mit Formaal ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag at søge at fremme Indførelsen af den bedst mulige Kontrol her i Landet og samtidig at tage Hensyn til det kommunale Selvstyre — helst ønsker jeg endda at udvide og udvikle dette —, ønsker jeg at sige, at det, som efter min Mening er det forkerte i den gældende Lov, er, at begge disse Ting i Virkeligheden hemmes af de Bestemmelser, vi har for Øjeblikket, idet det er tilladt at indføre Kød uden Efterkontrol og Afgift fra § 2-Kommuner til § 1-Kommuner. Dette betyder i Realiteten, at den Bevægelse, der mange Steder i Landet er for at komme hen til den bedst mulige Kontrol, altsaa første Kategori, hemmes ganske betydeligt ved denne Bestemmelse. Det vil atter sige, at man foruden at